

27. Sep. 1972

FAKTA

Dato:

27. Sep. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 4 s. 17-20

disse tanker og ikke som jeg hidtil
har gjort når jeg gør til arbejdet
elskede det dem for tanker.

Paris

27-9-72.

Var idag ude og se Tati's
udstilling - meget fascinerende.
Om dette var ~~en~~ anledning
ved jeg ikke - men jeg fik ihvert-
fald en af mine (heldigvis spel-
-dere) ynkelige selv med den heds-
-tude over ~~at~~ at det ikke var
mig der var kendt. Berømt
havde succs.

Jeg hader mig selv når jeg tænker
for den slags tude - men de kan
måske være nyttige på det ene
punkt at de giver anledning
til selvrenselse og afsondring.
Resultatet var da også at jeg
fandt frem til at det ville
være fuldt nok men ulogisk hvis
det var mig ~~som~~ de som mig
Tati's uds lillode på C.N.A.C.

~~Jeg ville gerne ville jeg ikke~~
Jeg ville ikke være særlig stolt
over situationen for der er ikke
så fanden's meget af hvad jeg
har prøvet jeg ville bryde

Man jo måske at jo i sig, i stedet
for at lade sig føle at stable
en flak forklaring på den -
man jo må være mig bevidst
at den ender heller i det.

Denne forklaring går ud på:
at hingsne kun er som man
ser dem - og hænges af den
syns i det man ser dem på.

Den syns i det jo behøver
denne min situation på er
at den er for kort og det er
den også på de ~~for~~ ~~hvis~~
og ud fra de ~~for~~ ~~hvis~~ jo over-
for her opstillet, som man på det
i ønsket om at ville være en
kendt kunstner.

For det er man nu teoretisk (og det
kun kun være teoretisk for jo
vil gerne være en kendt kunstner)

at gøre dette behov, dette ønske,
denne ambition så er det jo
er og går i det for kort - det
er hverken for kort eller rigtig
det er bare så den - Du jo er

insigter må jo jo være selvsagt
og må selvfølgelig se alle
steder for at finde et grundlag
at udgangs punkt, at ståsted, o.s.v.

- at jo er insigter er en uom-
-dristelig kendsgerning og mine
handlinger er derfor en helt na-

- herby følge af den nye landsoplysning.
Det kan ikke være anderledes.
Jeg ved da ude mærket godt når
det kom over til skiftet at jeg
ikke kan finde løsninger hos
andre, men at jeg alligevel, i
min forvirrelse om at svare,
et kannum, gør det for sig selv
usikkerheden - selv om det er
Dette er også en landsoplysning
der jeg af og til får til den
slags selv med tiden ved at se som
i dag - men disse sure s. gda
en landsoplysning.
Jeg er altså et usikkert men-
neske som fuldstændig mangler
tilbid til mig selv - men hvad
er der at gøre ved det?
Det er der simpelthen ikke
nøget som helst at gøre ved.
Det er jo netop mig eller
i hvert fald en af mine bestand-
dele som jeg må acceptere
hvis jeg ikke finder og være mig
selv. Denne egenkab, eller mangler,
andres der ikke på ved at for-
nøgte den, eller prøve at løse
den om, at "luge sig sammen"
og den slags.
Og så medens jeg skriver dette,
med så købt, håber og ønsker
jeg jo, netop gennem den nye kan-

- Synes lige rigtig ved g. akcept, at
den via den me. min. selvprinsel
fjersinder, om end, i lide og blot
så dog for eller saure.

Hvorfor skulle den fjersinde?

Nu har den fulgt mig i over
trediver år hvorfor skulle den så
ikke trofast fulge mig til døden?

Dat gør den - så sand er
Sandheden.

Jeg kan selv fulgt mig
en kugle for pan den eller i det
mindste og here med at lave
kunst (hvad er jo også næsten
har også) - men skyder jeg mig
så bliver jeg dog stadig for
de efterlevende et usikkert skval
og holder jeg op med at lave
kunst så fjersinder usikkerheden
ikke af den grund, men vil
~~ikke~~ selv fulgt mig til døden
andre af livets anrider.
Hvad gør jeg vil eller ej så
må jeg akceptere min svagheit.